

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. listopadu 2015 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Burianové a soudců JUDr. Jaroslavy Liškové a JUDr. Jany Lemfeldové odvolání obžalovaného **Ing. Adama Č.**, nar. xxx v Přerově, a *poškozené* DEMOS-Pragoeduca, a.s., proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 31. března 2015, sp.zn. 31T 28/2014, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** pouze ve výroku, jímž byla poškozená DEMOS-Pragoeduca, a.s., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se **znovu** rozhoduje tak, že se ohledně obž. Ing. Adama Č. při nezměněném výroku o vině přečiny zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zkn. a podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zkn., tr. činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. č. 140/1961 Sb. a přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zkn., a výroku o trestu,

stanoví podle § 228 odst. 1 tr.ř. povinnost obžalovaného Ing. Adama Č. nahradit majetkovou škodu poškozené DEMOS-Pragoeduca, a.s., se sídlem Na Perštýně 1, 110 00 Praha 1, IČ 27654338, ve výši 1.354.576,- Kč.

Jinak zůstal nedotčen.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného Ing. Adama Č. **z a m í t á**.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní Klára P., nar. xxx v Berouně, a Ing. Adam Č., nar. xxx v Přerově, uznáni vinnými, P. přečiny podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku a zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Č. přečiny zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku a trestným činem porušování povinností při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů.

Byli odsouzeni: P. podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon jí byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu 18 měsíců.

Č. podle § 206 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl trest odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená DEMOS-Pragoeduca, a.s., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný Ing. Adam Č. a poškozená DEMOS-Pragoeduca, a.s. Odvolání poškozené směřovalo v neprospěch obžalovaných Kláry P. i Ing. Adama Č.. Po zahájení veřejného zasedání o odvolání bylo omezeno pouze na obžalovaného Ing. Č.. V důsledku toho odvolací soud o odvolání poškozené v neprospěch již odsouzené Kláry P. nerozhodoval. Ohledně této obžalované totiž rozsudek nabyt právní moci ve výroku o vině i trestu. Obžalovaná sice původně podala odvolání proti rozsudku také podala, vzala je však zpět a soud I. stupně vzal zpětvzetí odvolání obžalovanou na vědomí.

Pokud jde o obžalovaného Ing. Adama Č., připomíná odvolací soud, že se měl předmětné trestné činnosti shora uvedené dopustit tím způsobem, že jako generální ředitel a současně místopředseda představenstva společnosti Pragoeduca, a.s., (dnes DEMOS-Pragoeduca, a.s.), IČ 27654338, se sídlem na Perštýně 342/1, Praha 1 (dříve se sídlem Krakovská 583/9, Praha 1),

1) dne 7.2.2010 na základě svých dispozičních práv k účtu společnosti Pragoeduca, a.s., číslo xxx vybral v hotovosti z tohoto účtu nejprve částku 70.000,- Kč, dále částku 95.000,- Kč a nakonec částku 95.000,- Kč, kdy výběr

ani jedné částky nijak nezanesl do účetnictví společnosti Pragoeduca, a.s., ani výběr těchto částek neuložil do hotovostní pokladny společnosti Pragoeduca, a.s., uvedené finanční částky nijak nepoužil v souvislosti s předmětem podnikání společnosti Pragoeduca, a.s., ale použil je blíže nezjištěným způsobem pro svou potřebu, kdy tak poškozené společnosti DEMOS-Pragoeduca, a.s., způsobil celkovou škodu ve výši 260.000,- Kč,

2) dne 16.2.2010, na základě svých dispozičních práv k účtu společnosti Pragoeduca, a.s., číslo xxx zaslal na účet společnosti BLUE STYLE, s.r.o., IČ 25609688 se sídlem Jindřišská 27, Praha 1 částku 20.000,- Kč, kdy si tímto z prostředků společnosti Pragoeduca, a.s., uhradil svou vlastní, soukromou dovolenou v Egyptě, čímž poškozené společnosti DEMOS-Pragoeduca, a.s., způsobil škodu ve výši 20.000,- Kč, kdy shora uvedeným jednáním způsobil poškozené společnosti Pragoeduca, a.s., (dnes DEMOS-Pragoeduca, a.s.), IČ 27654338, se sídlem na Perštýně 342/1, Praha 1 (dříve se sídlem Krakovská 583/9, Praha 1) celkovou škodu v částce 280 000,- Kč.

3) v přesně nezjištěné době v červenci a srpnu 2011, v Praze 1, Krakovská 583/9, v úmyslu se obohatit, využil toho, že společnost Pragoeduca, a.s., se stěhovala do nového sídla, přičemž využila služeb společnosti AUTODOPRAVA MRAVENEK, s.r.o., kdy v rámci tohoto stěhování využil uvedenou stěhovací společnost pro svou osobní potřebu - vlastní soukromé stěhování a následně dal společnosti AUTODOPRAVA MRAVENEK, s.r.o., pokyn, aby toto jeho soukromé stěhování vyúčtovala na vrub společnosti Pragoeduca, a.s., kdy následně faktury číslo 2011190710 na částku 34.338,- Kč a číslo 2011220703 na částku 3.480,- Kč nechal zanést do účetnictví společnosti Pragoeduca, a.s., a dne 22.8.2011 tyto faktury, za jeho soukromé stěhování, na základě svých dispozičních práv k účtu společnosti Pragoeduca, a.s., číslo xxx nechal na vrub společnosti Pragoeduca, a.s., proplatit společnosti AUTODOPRAVA MRAVENEK, s.r.o., čímž uvedl poškozenou společnost DEMOS-Pragoeduca, a.s., v omyl a způsobil jí škodu ve výši 37.818,- Kč,

4) dne 13.5.2009 v Praze 1, Krakovská 583/9 uzavřel jako původní klient -fyzická osoba, se souhlasem věřitele, společnosti Credium, a.s., se společností Pragoeduca, a.s., jako novým klientem, kterou současně zastupoval jako místopředseda představenstva, smlouvu o právním nástupnictví k úvěrové smlouvě číslo 77090093, kdy předmětem této úvěrové smlouvy byl úvěr ve výši 990.000,- Kč, a to na pořízení motorového vozidla Volvo XC70 3,2 AWD Summum, byť věděl, že k takovému úkonu, jako místopředseda představenstva společnosti Pragoeduca, a.s., musí mít písemný souhlas předsedy představenstva společnosti Pragoeduca, a.s. (Jean Marie Paul W. nar. xxx), což prokazatelně neměl, přičemž tato povinnost mu vyplývala z platných stanov společnosti Pragoeduca, a.s., konkrétně z článku 11. bodu 11.1, kde je uvedeno, že jménem společnosti jedná a podepisuje samostatně předseda představenstva nebo místopředseda představenstva a v případě úkonů, u nichž hodnota plnění přesáhne částku 500.000,- Kč pro každý takový úkon, je místopředseda

představenstva oprávněn jednat a podepisovat jménem společnosti pouze s předchozím písemným souhlasem předsedy představenstva, kdy tímto svým jednáním způsobil společnosti DEMOS-Pragoeduca, a.s., škodu ve výši 1.036.758,- Kč, neboť obviněný uhradil pouze první dvě předepsané splátky z předepsaných 48 splátek plynoucích z úvěrové smlouvy číslo 77090093 a zbylých 46 splátek musela společnost Pragoeduca, a.s., a to přesto, že dne 18.6.2012 předmětné vozidlo prodala za cenu 250.000,- Kč, kdy tuto částku použila na úhradu zbylých předepsaných splátek.

Obžalovaný Ing. Adam Č. a obžalovaná Klára P. společně:

Ing. Adam Č. jako místopředseda představenstva a generální ředitel společnosti Pragoeduca, a.s., za pomoci Kláry P., jako zaměstnankyně na pracovní pozici office manažerky s uzavřenou dohodou o odpovědnosti k ochraně hodnot svěřených zaměstnanci k vyúčtování, kdy mezi její pracovní úkoly patřilo mimo jiné vedení běžné účetní agendy, které zahrnovalo mzdovou evidenci, vystavování faktur, příjem faktur, vedení účetní evidence, příprava podkladů pro zúčtování plateb z účtu poškozené společnosti (příkazy k úhradě), vedení hotovostní agendy, dále pak vedení agendy související se zajišťováním kurzů (příprava smluvní dokumentace, zpracování podkladů pro platby lektorům, vyplácení hotovostních plateb lektorům a jiným dodavatelem uvedené společnosti), kdy k tomuto účelu měla přístup na základě individuálního přístupového hesla do účetního systému uvedené společnosti, nechal vypracovat různé fiktivní smlouvy, dohody a pokladní výdajové doklady, za účelem pokrytí schodku na hotovostní pokladně společnosti Pragoeduca, a.s., a to tím způsobem, že Kláře P. dal pokyn, aby vypracovala:

- a) - fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Jana L., xxx za odměnu 3.060,- Kč s termínem 31.1.2011,
- fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Ivan C., xxx za odměnu 3.995,- Kč s termínem 31.1.2011,
- fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Vladimír J., xxx za odměnu 2.975,- Kč s termínem 31.1.2011, kdy k těmto fiktivním dohodám vytvořila obviněná Klára P. na pokyn obviněného Ing. Č. dne 31.1.2011 fiktivní pokladní výdajový doklad číslo PV-11-0016 na částku 10.030,- Kč, který 31.1. 2011 zanesla do účetního programu a do pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s.,
- b) - fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Jana L., xxx za odměnu 3.060,- Kč s termínem 31.3.2011,
- fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Ivan C., xxx za odměnu 6.375,- Kč s termínem 31.3.2011,
- fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - úklidové práce se zhotovitelem: Vladimír J., xxx za odměnu 2.975,- Kč s termínem 31.3.2011, kdy proplacení odměn bylo fiktivně na pokyn obviněného Ing. Č. zahrnuto pod pokladní výdajový doklad číslo PV-11-0054, který dne 30.4.2011 vytvořila

Klára P. na částku 38.870,- Kč, který dne 30.4.2011 zanesla do účetního programu a do pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s.,

c) dne 1. 8. 2011 fiktivní výdajový pokladní doklad číslo PV-11-0126 na částku 5.000,- Kč pro příjemce Autodoprava Mravenec, s.r.o., který současně dne 1.8.2011 zanesla do účetního programu a do pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s.,

d) dne 1.8.2011 vytvořila fiktivní autorskou smlouvu číslo AH-2011-0042 na zhotovitele: PhDr. Lenka F. za odměnu 40.000,- Kč, dále fiktivní autorskou smlouvu číslo AH- 2011-0041 s odměnou 24.000,- Kč a fiktivní autorskou smlouvu číslo AH-2011-0043 s odměnou 26.657,- Kč na zhotovitele: Szandra V., kdy současně k těmto třem smlouvám vytvořila dne 1.8.2011 výdajový pokladní doklad číslo PV-11-0127 na částku 90.657,- Kč, který zanesla do účetního programu a pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s.,

e) dne 12.8.2011 vytvořila fiktivní výdajový pokladní doklad číslo PV-11-0128 na částku 48.450,- Kč, bez uvedení subjektu, který tuto hotovost měl přijmout, přičemž v souvislosti s tímto výdajovým pokladním dokladem vytvořila fiktivní dohodu o provedení práce mimo pracovní poměr - práce s daty, telefonování klientům, na zhotovitele Marek S., xxx, rodné číslo xxx, kdy bylo zjištěno, že taková osoba neexistuje, s termínem od 12.7.2011 do 12.8.2011 a s odměnou ve výši 18.275,- Kč, kdy tato měla být vyplacena v rámci fiktivního výdajového pokladního dokladu číslo PV-11-0128, kdy tedy tento výdajový pokladní doklad dne 12.8.2011 zanesla do účetního programu a do pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s.,

f) dne 16.8.2011 vytvořila fiktivní výdajový pokladní doklad číslo PV-11-0120 na částku 984,- Kč, bez uvedení subjektu, který tuto hotovost měl přijmout a současně jej dne 16.8.2011 zanesla do účetního programu a do pokladního deníku společnosti Pragoeduca, a.s., kdy oba obžalovaní od počátku věděli, že uvedené dohody, smlouvy a pokladní výdajové doklady v celkové částce 193. 991,- Kč jsou fiktivní, a že jsou vystavovány za účelem částečného pokrytí vzniklého schodku na hotovostní pokladně společnosti Pragoeduca, a.s., ve výši 167.531,-Kč, kdy tak byla ohrožena majetková práva společnosti Pragoeduca, a.s., tím, že pokud by poškozená společnost Pragoeduca, a.s., neodhalila, že uvedené smlouvy, dohody a výdajové pokladní doklady jsou fiktivní, nemohla by nijak vymáhat částku 167.531,- Kč, tedy tuto část schodku vzniklém v hotovostní pokladně společnosti.

Pokud jde o odvolání obžalovaného Č., směřuje do výroku o vině, trestu, i do výroku o náhradě škody. Vytýká soudu I. stupně, že se nevypořádal s jeho obhajobou ani s důkazy obhajobou navrženými, které navíc sám v rámci hlavního líčení provedl. Poukazuje na listinné důkazy, které obhajoba navrhla a založila do spisu při hlavním líčení dne 22.1.2015, kdy ani o jedné z více jak 10 listin včetně cizojazyčných listin s pořízeným překladem soudního tlumočnicka není v napadeném rozsudku zmínka. Také právní argumentace, která byla

podrobným způsobem včetně rozboru významu jednotlivých důkazů navržených obžalobou, tak i důkazů navržených obhajobou, pojata do závěrečné řeči obhájce, zůstala v rozsudku bez povšimnutí. Připomíná, že rozsudek trpí především absencí řádného odůvodnění ohledně naplnění objektivní i subjektivní stránky u jednotlivých bodů obžaloby. Soud I. stupně se hodnocení jednotlivých skutků ani nevěnuje samostatně, byť jde jenom o pět útoků, je proto obtížné v konkrétní rovině zjistit, jakými úvahami byl veden a o jaké konkrétní důkazy opírá své závěry. Hodnocení důkazů je dáno pouze dvěma odstavci na str. 12 napadeného rozsudku, jde o indiferentní odkaz na listinné důkazy spolu s výpovědí svědka Ing. H., s jehož výpovědí mají být v souladu i další výpovědi svědků. Považuje tedy rozsudek za nekonkrétní, nesrozumitelný a tím nepřezkoumatelný.

Výrok o náhradě škody byl napaden z toho důvodu, že má svůj podklad ve výrocích o vině.

Pokud jde o bod 1), kdy je trestná činnost obžalovaného posouzena jako zpronevěra 260.000,- Kč, poukazuje na to, že součástí listin doložených poškozenou společností je i výpis účetních operací pokladny, kdy jsou všechny vybrané prostředky řádně do účetnictví společnosti zaevidovány. Považuje formulaci skutku, že prostředky nebyly zaneseny do účetnictví společnosti, za chybnou a v rozporu s provedeným dokazováním. Součástí dokazování nebyla žádná listina, která by tento schodek potvrzovala. Poškozená společnost neučinila oficiální audit či inventarizaci podle zákona o účetnictví v celém následném období. U skutku je zpochybněno jeho vlastní vymezení, neboť výběry byly téhož dne zaneseny do účetnictví společnosti, byla zpochybněna sama skutečnost, zda uvedené prostředky společnosti scházejí, případně, kdy to bylo zjištěno. Rozsudek se omezuje pouze na obecný pojem listinných důkazů a tvrzení, že Ing. H. po svém nástupu učinil vnitřní audit. Obžalovaný poukazuje na to, že nezpochybňuje, že výběry uskutečnil.

Pokud jde o zpronevěru 20.000,- Kč pořízením soukromého zájezdu za prostředky společnosti, podle tohoto bodu měl obžalovaný zaslat z účtu společnosti cestovní kanceláři úhradu za svůj soukromý zájezd. Obžalovaný se hájí tím, že šlo o sjednanou odměnu za jeho první rok ve funkci u společnosti, která byla konzultována a schválena vedením ve Francii. Jedinými listinnými důkazy jsou v tomto případě faktura cestovní kanceláře na poškozenou společnost a výpis z účtu společnosti, kde je odeslaná platba patrná. Soud I. stupně se nijak nevypořádal s tvrzením obžalovaného a s jeho obhajobou, která odůvodňuje poskytnutí této odměny naturální formou. Navíc šlo o zcela otevřené jednání, nikoli utajené, faktura byla zařazena do účetnictví společnosti.

Pokud jde bod 3), tedy podvod, jehož podstatou byla realizace soukromého stěhování v rámci stěhování společnosti, byl obžalovaný uznán vinným, ačkoli nebyl proveden žádný takový důkaz, který by prokazoval naplnění základního znaku objektivní stránky trestného činu podvodu. Byla přijata bez dalšího konstrukce obžaloby, která stanovila výši škody součtem

dvou z celkově čtyř fakturací stěhovací společnosti. Pokud jde o svědka Ing. B., manažera stěhovací společnosti, ten v rámci přípravného řízení označil pravděpodobně fakturu na částku 3.480,- Kč za ono soukromé stěhování. Při výslechu v rámci hlavního líčení nepodal žádnou konkrétní informaci, která by mu umožňovala určit, která fakturace se vztahuje ke stěhování obžalovaného, ani způsob, jak se do fakturace promítl. Závěr soudu o vině se tedy neopírá o provedené dokazování, přitom zjištění konkrétní škody na cizím majetku je základním znakem objektivní stránky trestného činu podvodu a naplnění hranice škody nikoli nepatrné, odlišující jednání postižitelné trestněprávní úpravou od jednání mimo relevanci trestního práva.

Pokud jde o bod 4), který se týká převodu vozidla Volvo spolu s úvěrovým závazkem k němu na společnost, soud I. stupně opět vůbec nerozebírá, na základě čeho dospěl k odsuzujícímu výroku, k závěru o naplnění jak objektivní stránky, tak i subjektivní. Z neúplného výčtu provedených důkazů, na jehož základě zjistil skutkový stav, zmínil prohlášení předsedy představenstva poškozené společnosti o tom, že k převodu vozu na společnost nedal souhlas. Tento překlad nebyl vyhotoven soudním tlumočnickem. Souhlas předsedy představenstva měl plynout z úpravy stanov společnosti, přestože stanovy v této souvislosti soud I. stupně ani nezmínil. Je zřejmé a bylo upozorňováno, že ve spisu jsou obsaženy stanovy společnosti ve znění ke dni 29.7.2009, ačkoliv k jednání k tomuto skutku mělo dojít dne 13.5.2009. Soud I. stupně nehodnotil, ani se nevypořádal s předloženou pracovní smlouvou a e-mailovou komunikací s vedením společnosti, kde je upraven závazek společnosti s podpisem předsedy představenstva poskytnout a podle výběru služební vůz v hodnotě 40.000 eur. Tyto skutečnosti mají vliv na posouzení naplnění objektivní a subjektivní stránky daného trestného činu, případně na posouzení stupně společenské škodlivosti jednání, resp. aplikaci zásady subsidiarity trestní represe.

Konečně, pokud jde o skutek spáchaný společně s Klárou P., i zde absentuje odůvodnění rozsudku, soud I. stupně se nevyjádřil k argumentaci obhajoby, že předmětem e-mailové komunikace, kdy SMS komunikaci soud I. stupně jako důkaz neuvedl, bylo pouze domlouvání o jménech Marek S. a Szandra V., aniž by byl zaslán jakýkoli účetní doklad či fiktivní smlouvy, z toho ale není zřejmé, proč soud I. stupně vycházel z toho, že obžalovaný úkoloval obžalovanou ve všech uvedených případech. Navíc i v případě a ohledně účetních operací, které pod body a) a b) u tohoto skutku byly provedeny a zaúčtovány již v měsících lednu, březnu a dubnu 2011, ačkoliv podle e-mailové komunikace se údajně schodek zjišťuje a komunikace se vede až od konce měsíce července 2011, kdy odvolateli skončilo angažmá ve společnosti.

Proto obžalovaný navrhl, aby odvolací soud podle § 258 odst. 1 tr. řádu napadený rozsudek ve všech výrociích ohledně obžalovaného Č. zrušil.

Pokud jde o odvolání poškozené, směřuje do výroku o náhradě škody, jímž byla poškozená odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud I. stupně totiž odůvodnil tento výrok rozsudku tím, že část škody již byla uhrazena, popř. vrácena neoprávněnými příjemci, a že zjišťování, jaká výše škody ještě zbývá uhradit poškozené, by bylo nad rámec trestního řízení. Poškozený poukazuje na ust. § 228 odst. 1 tr. řádu, podle kterého soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku, jenž je uveden v rozsudku. Soud I. stupně navíc v odůvodnění uvedl, že o výši škody neměl žádné pochybnosti. Přitom výše škody, která byla uhrazena právě P., nebyla vůbec sporná. Poškozený i obžalovaná P. se k těmto skutečnostem shodně vyjádřili. K tvrzení poškozeného a obžalované P. nebyly ohledně výše části uhrazené škody žádné pochybnosti ani rozpory. Poškozený se přihlásil k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody ve výši 1.354.576,- Kč, přičemž částku 203.500,- Kč přijal poškozený od obžalované Kláry P., resp. šlo o vrácení peněz neoprávněnými příjemci. Proto v této výši nebyl tento nárok vůbec uplatněn. Částka, kterou P. uhradila, vyplývá jednak z její výpovědi, z výpovědi poškozeného Ing. H., i z nároku poškozené. Ohledně nároku na náhradu škody podle odvolatele–poškozené, nebylo třeba provádět žádné zvláštní dokazování, neboť výše škody i její způsobení obžalovanými bylo prokázáno jednoznačně. Trestní řízení tedy nemohlo být zatíženo žádným zvláštním dokazováním nad jeho rámec. Z uvedených důvodů se poškozená domáhala, aby odvolací soud rozhodl o povinnosti obžalovaného Ing. Č. zaplatit poškozené škodu v celkové výši 1.354.576,- Kč, způsobenou jednáním pod body 1) až 4) obžaloby. Pokud jde o další vznesený nárok, ten již před odvolacím soudem poškozená prostřednictvím své zmocněnkyně neuplatnila, a to s ohledem na výzvu odvolacího soudu k omezení nároku.

Odvolací soud se proto zabýval při svém přezkoumání jenom trestnou činností obžalovaného Ing. Adama Č. z podnětu jeho odvolání, ta však byla spjata i s trestnou činností dnes již odsouzené Kláry P., která se dopouštěla trestné činnosti jednak samostatně, jednak společně s obžalovaným Ing. Č., a odvoláním poškozené ohledně tohoto obžalovaného.

K námitkám vzneseným v odvolání obžalovaného Č. lze uvést, že mu je třeba přisvědčit v tom, že odůvodnění rozsudku neodpovídá ust. § 125 odst. 1 tr. řádu, soud bez dalšího použil argumentaci obžaloby a výsledků důkazního řízení v přípravném stadiu, které v daném případě bylo provedeno v souladu s trestním řádem, není mu co vytknout a lze také tyto výsledky uznat, jak bude dále uvedeno. To však nezbavovalo soud I. stupně, aby kromě hodnocení důkazů, které je odbyté a neodpovídá požadavkům ust. § 125 odst. 1 tr. řádu, které jsou

kladeny na vyhotovení rozsudku, přes všechny nedostatky je rozsudek věcně správný, neboť zůstal na úrovni výsledků dokazování v přípravném stadiu, které se před soudem podstatně nezměnily. I když v důsledku toho je odůvodnění rozsudku na hranici, kdy bylo ještě možné uznat jeho závěry za správné, a odvolací soud zároveň připomíná, že je s ohledem na svou přezkumnou činnost v takové situaci, že kvůli nedostatkům rozsudku, pokud jde o odůvodnění a právní závěry, nemůže dospět k závěru o jeho nesprávnosti. Je-li alespoň věcně správný, zůstává na něm, aby argumenty odvolání posoudil a uznal jejich důvodnost, případně doplnil závěry napadeného rozsudku.

V řízení, které předcházelo vydání napadeného rozsudku, však nebylo zjištěno žádné takové pochybení, které by mělo vliv na správnost rozhodnutí ve věci, i když ani procesní postup soudu I. stupně nebyl zcela správný, zejména ohledně obžalované Kláry P., ovšem v té části již nabyt právní moci, jak bylo shora zmíněno.

Pokud jde o dokazování samotné, které probíhalo před soudem I. stupně, bylo pouze formální, vycházelo z dokazování z přípravného řízení, které v daném případě bylo dostatečné a správné.

Odvolací soud tedy zdůrazňuje, že trestná činnost obžalovaných byla i společná, jak je patrné z výpovědi odsouzené P., navázali spolu blízký osobní vztah, k jehož důvěrnosti se nehodlali blíže vyjadřovat. Je celkem jasné, že P. měla ve své funkci office manažerky určitý rámec pracovní, který souvisel s vykazováním finanční agendy, měla přístup do účetního systému společnosti a individuální přístup na účet, na straně druhé obžalovaný sám jako generální ředitel a současně místopředseda představenstva Pragoeduca – dnes DEMOS-Pragoeduca, a.s., mohl nakládat s financemi společnosti na základě svých dispozičních práv k účtu, k němuž zase neměla přístup odsouzená P. ani nikdo jiný. Je pravda, že pokud jde o zachycenou e-mailovou, ale i SMS korespondenci mezi odsouzenou a obžalovaným poté, co byl obžalovaný Č. dne 26.7.2011 odvolán z funkce, vztahují se právě k tomuto období. Pracovní poměr s obžalovaným byl poté skončen k 30.9.2011. Obžalovaný byl ve funkci od 1.3.2009, P. od 22.7.2010 v pracovním poměru, který byl skončen dohodou dne 19.10.2011.

Obžalovaný Č. veškerou trestnou činnost naprosto popřel, je však z ní částečně usvědčován právě výpovědí P., kterou učinila před soudem I. stupně, a dále zejména listinnými důkazy. Je patrné, že i když P. doložila poslední období, kdy se obžalovaný snažil „dohnat“ manko, které ona sama vypočítala v jeho pokladně, kdy zmíněné peníze v ní měl k dispozici pouze sám, ale je celkem zřejmé, že jak P., tak obžalovaný, hospodařili s penězi v rozporu se svým pověřením i se zákonem, jak posléze vyšlo najevo, téměř celou dobu svého působení ve firmě. První trestná činnost obžalovaného je zachycena už v únoru 2010, jde o body 1) a 2) napadeného rozsudku, tedy konkrétně výběry z účtů, k nimž měl přístup pouze obžalovaný, dále následovalo uhrazení jeho dovolené

z prostředků firmy. Nelze souhlasit s argumenty odvolání obžalovaného, že výběry v hotovosti byly řádně zaevidovány v účetnictví firmy, neboť nelze přehlédnout, že výběr v hotovosti nebyl zaevidován v hotovostní pokladně, ale až později P. v účetnictví jako výplata mezd, a to ke dni 7.2.2011, přičemž bylo zároveň z listinných důkazů prokázáno, že mzdy byly vyplaceny bankovním převodem, šlo tedy o jasné zakrytí takto způsobeného manka již v roce 2011. Ostatně o tom, že výběry mají projít účetnictvím, byla P. poučena, byla to její povinnost tuto skutečnost sledovat, i když byla závislá na tom, co jí obžalovaný sdělil, či jaké doklady jí předložil. Odvolací soud tedy přijal výroky pod bodem 1) a 2) napadeného rozsudku ohledně obžalovaného Č. jako správné s ohledem na zjištění již v přípravném řízení. Rozhodně také nebylo prokázáno žádným dokladem, že by obžalovaný obdržel dovolenou v Egyptě jako dar firmy za svou práci, jak tvrdil.

Stejně tak nelze přijmout obhajobu obžalovaného ohledně toho, že nevyužil stěhování firmy k přestěhování také své vlastní domácnosti. I když svědek Ing. B., představitel AUTODOPRAVY MRAVENEK, s.r.o., nebyl schopen přesně specifikovat, které faktury byly vydány za stěhování společnosti, a které za stěhování obžalovaného, sama Pragoeduca, a.s., rozlišila, že ke stěhování firmy mělo dojít ve dnech 23. a 24.6.2011. Další 2 faktury jsou ze dne 22.7.2011, kdy podle Pragoeducey, a.s., již žádné stěhování firmy neprobíhalo, a jejich prostým součtem byla vyčíslena způsobená škoda. Obžalovaný nebyl schopen doložit, že si vlastní stěhování zaplatil a firma AUTODOPRAVA MRAVENEK, s.r.o., zase nebyla schopna předložit jakékoli jiné faktury, které by byly vystaveny přímo obžalovanému za jeho stěhování, i když připustila, že ho stěhovala z venkova do Prahy. Pokud toto jednání obžalovaného, který uvedl vlastní firmu v omyl a nechal si stěhování zaplatit z jejích prostředků, bylo posouzeno jako podvodné, soud I. stupně rovněž nepochybil. V této souvislosti odvolací soud připomíná, že hospodaření obžalovaného bylo pochybné i v daleko širší míře, než pokud jde o jednotlivé skutky, které byly pojaty do obžaloby. Odvolací soud v této souvislosti poukazuje na usnesení o odložení v trestní věci podezření ze spáchání další trestné činnosti obžalovaného podle § 159a odst. 1 tr. řádu ze dne 31.10.2013. K odložení došlo jenom z toho důvodu, že nebyl dostatek důkazů pro závěr, že i tímto jednáním obžalovaného byla spáchána trestná činnost.

Pokud jde o trestnou činnost obžalovaného, které se měl dopustit společně s již odsouzenou Klárou P., poukazuje odvolací soud na to, že byla posouzena jako přečin zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku a spočívala v zastírání schodku, který byl na pokladně Pragoeducey, a.s., zjištěn, a byl spáchán tím způsobem, že obžalovaný měl nechat P., aby vypracovala různé fiktivní smlouvy, dohody a pokladní výdajové doklady, aby tento schodek pokryli. Obžalovaný se hájí tím, že se dověděl o schodku až poté, co byl odvolán z funkce a v této souvislosti bylo zřejmé, že musí dát své

hospodaření do pořádku. Pracovní poměr obžalovaného skončil ke dni 30.9.2011. 26.7.2011 byl odvolán z funkce generálního ředitele a člena představenstva. Odsouzená P. skončila svůj pracovní poměr, který trval od 22.7.2010, dohodou dne 19.10.2011. Její trestná činnost byla jednoznačně prokázána, dopouštěla se jí jednak sama, ale jakmile zjistila, že bude proti ní vedeno trestní řízení, vrátila podvodně získané částky firmě, jak plyne ze spisového materiálu. Trestná činnost, která spočívala v zakrývání schodku, byla posouzena jako jejich společná. Obžalovaný popírá i své pokyny, které dal P. v srpnu 2011 k zakrytí manka, což je jednoznačné jednak z jeho e-mailů, tak ze SMS zpráv. Z těchto důkazů je zřejmý i jeho postoj k tomu, co vyšlo najevo, P. také radil, aby všechno zapřela, či tvrdila, že se spletla. Jeho obhajoba se nese rovněž v tomto duchu. O tom, že výdajové pokladní doklady uvedené v rozsudku byly fiktivní, není sporu. Za tím účelem byly provedeny dostatečné důkazy. Ani odvolací soud nepochybuje o tom, i když se obžalovaný brání, že pokud existují důkazy o tom, že měl dávat P. pokyny k zakrytí schodku, jsou až ze srpna 2011 a netýkají se tedy období od ledna 2011. V této souvislosti ale lze odkázat na výpověď P. a na skutečnost, že fiktivní dohody, na jejichž základě byly vypláceny peníze, byly zahrnuty až v dubnu, konkrétně 30.4.2011, do výdajového dokladu, který je součástí spisového materiálu a teprve poté do účetního programu a do pokladního deníku. Je celkem jasné, že jak odsouzená P., tak obžalovaný se dovolávali toho, že zde pracovaly ještě další osoby, konkrétně Ing. Pavla H., externí účetní, která ale vypověděla, že o těchto skutečnostech vůbec nevěděla, byť pracovala v Pragoeduce, a.s., řadu let. Rozhodně popřela, že by kdy viděla pokladnu, kterou držel obžalovaný Č., či o jeho výběrech z bankovního účtu. Připomněla, že několikrát upozorňovala jak svědkyni Z., tak obžalovanou P., že o hospodaření obžalovaného s účtem nic nevědí, že o tom nejsou žádné doklady předkládány. Až při uzávěrce totiž zjistila, že peníze byly vybrány. Navíc účetní doklady se jí nepředkládaly, proto ona jenom překontrolovala rozvahu a tzv. výsledovku, do jejich hospodaření vlastně vůbec neviděla. Totéž potvrdila i svědkyně Jaroslava H., ta ovšem vycházela pouze ze zvyklosti, které předtím, když ve společnosti pracovala, byly dané. O tom, jak probíhá účetnictví, nic nevěděla. Obdobně svědkyně Ivana Z. zcela popřela, že by snad věděla něco o tom, jak probíhá účtování ve velké pokladně, k níž měl přístup právě pouze obžalovaný. Odsouzená P. jednoznačně uvedla, že pokud jde o fiktivní smlouvy směřující k zakrytí manka, prováděla je na základě příkazu obžalovaného, i když je zřejmé, že sama dokázala také na základě fiktivních smluv po celou dobu získávat peníze a z nich si platila bydlení v Praze či své školné na studium na Vysoké škole finanční a správní, o.p.s., kde obžalovaný také působil a byl dokonce v úzkém vztahu s odsouzenou i s jako studentkou této školy, jak vyplynulo. Neváhala peníze, získané trestnou činností, poslat i na účet svého dědy Václava P., jak je zřejmé z dokazování. Na straně druhé bylo prokázáno, že existovaly fiktivní dohody, o kterých

obžalovaný věděl a které měly vést k zakrytí manka. Obžalovaný proto se svou obhajobou uspět nemohl.

Odvolací soud si je vědom opět toho, že soud I. stupně vůbec své právní závěry neodůvodnil. V této souvislosti proto poukazuje na to, že předmětné trestné činnosti se měl obžalovaný Č. společně s odsouzenou P. dopustit zjištěným způsobem a ohrožit majetková práva jiného, tedy své firmy. Pokud jde o předmětnou trestnou činnost, je její postih dán zájmem na ochraně majetkových práv jiného i v případě, že je tímto způsobem zároveň zakrýváán jiný trestný čin, v daném případě zpronevěry či podvodu, kdy oba tak činili v úmyslu vyhnout se trestnímu postihu pro jiný již spáchaný trestný čin. Případný souběh s trestným činem zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku, či s trestným činem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 tr. zákoníku, není vyloučen. V důsledku toho právní kvalifikace, kterou opět soud I. stupně bez odůvodnění převzal z výsledků přípravného řízení a z obžaloby je správná. Navíc je třeba připomenout, že znakem skutkové podstaty ohledně tohoto přečinu není v případě odst. 1 způsobení škody, ale v daném případě právě zakrytí schodku. V důsledku toho také trval odvolací soud na tom, aby poškozený korigoval rozsah svého odvolání, které bylo podáno původně v neprospěch obou obžalovaných.

Pokud jde o trestnou činnost obžalovaného, která byla posouzena pod bodem 4) jako trestný čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona č. 140/161 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ani zde nelze s argumentací odvolání obžalovaného souhlasit. Obžalovaný nemohl doložit, že dostal souhlas k tomu, aby poté, co získal vozidlo pro svou osobní potřebu v rámci své funkce, uzavřel smlouvu o právním nástupnictví k úvěrové smlouvě, jejímž předmětem byl právě úvěr ve výši 990.000,- Kč na pořízení motorového vozidla Volvo XC70, které je blíže specifikováno v rozsudku. Měl vědět, a s ohledem na své postavení určitě i věděl, že k takovému úkonu musí mít písemný souhlas předsedy představenstva, což vyplynulo z platných stanov Pragoeducy, a.s. Tímto písemným souhlasem se nemohl prokázat a je celkem jednoznačné, že pokud se vyjádřil předseda představenstva Pragoeducy, a.s., k této transakci, popřel, že by k ní jakýkoliv souhlas dal. Škoda byla vyčíslena poškozeným správně, když obžalovaný uhradil pouze první dvě předepsané splátky z celkem 48 z úvěrové smlouvy a zbývající musela společnost uhradit za něho, přičemž se jí dne 18.6.2012 podařilo vozidlo prodat za 250.000,- Kč a tuto částku odečetla od celkové škody, která jí byla jednáním obžalovaného způsobena. Tato trestná činnost obžalovaného byla správně posouzena podle trestního zákona účinného do 31.12.2009, neboť právní úprava v trestním zákoníku není pro něho příznivější, přičemž není pochyb o tom, že obžalovaný smluvně převzatou povinnost opatrovat cizí majetek porušil a způsobil tím škodu, která byla vyčíslena ve výši

1.036.758,- Kč. Jde o důsledek hospodaření obžalovaného ve funkci, kterou ve společnosti měl. Jeho trestná činnost je doložena listinnými důkazy. Obžalovaný jednoznačně překročil svou pravomoc a tím způsobil škodu. Ostatně tento trestný čin jenom dokresluje jeho způsob hospodaření ve funkci. Podle listinných důkazů byla kupní smlouva mezi obžalovaným a Pragoeducou, a.s., o prodeji předmětného vozidla uzavřena dne 13.5.2009 a obžalovaný ji podepsal jako prodávající i jako předseda představenstva Pragoeducy, a.s., tedy kupující. Stejně je podepsán předávací protokol ze dne 12.5.2009 i smlouva o právním nástupnictví k úvěrové smlouvě ze dne 13.5.2009. Poškozená doložila i splátkový kalendář a kupní smlouvu o prodeji automobilu, který vlastně nepotřebovala. I když se obžalovaný hájil, že měl ve své funkci právo na vozidlo a že konzultoval jeho nákup, není sporu o tom, že překročil svou pravomoc, jak již bylo zmíněno shora, při jeho koupi s ohledem na hodnotu vozidla. Tehdy platné stanovy společnosti jsou rovněž součástí spisového materiálu a v důsledku toho jsou námitky obhajoby irelevantní.

Pokud byl obžalovanému za veškerou předmětnou trestnou činnost podle činu nejpřísněji trestného, jímž je přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let jako úhrnný ještě s podmíněným odkladem na zkušební dobu 30 měsíců, nejde o trest nepřiměřeně přísný, ale spíše mírný. Odvolací soud však přezkoumával napadený rozsudek z podnětu odvolání pouze obžalovaného, byl tedy vázán zásadou zákazu reformace in peius. Soud I. stupně sice i výrok o trestu zdůvodnil velmi stručně a obecně, kdy uvádí, že obžalovanému polehčuje pouze předchozí bezúhonný život, ale jiné polehčující okolnosti u něho neshledal. Vycházel z toho, že vážil všechny okolnosti rozhodné pro uložení druhu a výše trestu a byl toho přesvědčen, že podmíněně odložený trest má být pro oba dostatečnou výstrahou. Je pravda, že trestná činnost obžalovaného je rozsáhlá, společenská škodlivost je zvýšená, přičemž s ohledem na jeho postoj k trestnímu řízení mu nelze skutečně žádnou další polehčující okolnost přiznat. Snažil se všechno zapřít, neváhal ani trestnou činnost svést na odsouzenou P., i když není sporu o tom, že on byl její nadřízený a měli kromě trestné činnosti další blízké vztahy, pro které se mu P. snažila pomoci, jak vypověděla. S těmito závěry lze tedy souhlasit.

Pokud jde o výrok o náhradě škody, je prokazatelně chybný a neodůvodněný. Poškozená byla podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. K trestnímu řízení se připojila před zahájením dokazování při hlavním líčení dne 19.6.2014. Poukázala na to, že způsobená majetková škoda s výjimkou částky 203.500,- Kč, která byla uhrazena odsouzenou P., pokud jde však o trestnou činnost obžalovaného, již byla škoda rovněž způsobena, domáhá se zaplacení částky 280.000,- Kč za zpronevěru obžalovaného, dále 37.818,- Kč za jeho podvodné

jednání a konečně i za trestnou činnost, která souvisela se škodou způsobenou trestným činem podle § 255 odst. 1, 2 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb. Celkově vyčíslila škodu na částku 1.036.758,- Kč, kdy přesně vysvětlila, jak škoda vznikla. Dále se domáhala náhrady škody ve výši 167.331,- Kč, když fiktivními smlouvami obžalovaný i odsouzená kryli schodek vzniklý na hotovostní pokladně poškozené. Celkově tedy požadovala po obžalovaném uhradit částku 1.354.576,- Kč. Dále se domáhala, aby byla stanovena oběma obžalovaným povinnost uhradit společně a nerozdílně škodu ve výši 167.531,- Kč, způsobenou přečinem zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle § 254 odst. 1 tr. zákoníku.

Svůj nárok před zahájením veřejného zasedání o odvolání poškozená omezila o částku 167.531,- Kč, když souhlasila se stanoviskem odvolacího soudu, že šlo o částku vyčíslenu jako schodek, který se snažili obžalovaný a odsouzená zakrýt fiktivními dohodami uvedenými pod body a) až f). Nebylo však možné požadovat uvedenou částku, protože předmětná trestná činnost sloužila k zakrytí schodku již způsobeného zpronevěrou či podvody. V důsledku toho omezila poškozená svůj nárok na náhradu škody v souvislosti se svým odvoláním na částku 1.354.576,- Kč, kterou požadovala po obžalovaném Č., který řádně doložila. Odvolací soud proto podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek zrušil pouze ve výroku, jímž byla poškozená DEMOS-Pragoeduca, a.s., odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu rozhodl, jak měl již rozhodnout soud I. stupně, že stanovil při nezměněném výroku o vině všemi spáchanými přečiny a trestným činem, a výroku o trestu, aby obžalovaný Č. podle § 228 odst. 1 tr. řádu, nahradil poškozené DEMOS-Pragoeduca, a.s., majetkovou škodu v požadované výši 1.354.576,- Kč.

Jinak zůstal nedotčen.

Odvolání obžalovaného Č. bylo zamítnuto podle § 256 tr. řádu z důvodů, které byly rozebrány shora.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost toho výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

V Praze dne 11. listopadu 2015

JUDr. Eva Burianová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
PhDr. Karel Valášek